

Νέος άγων
των κυνηγών.

Έμπρός λοιπόν, ώ κυνηγοί, στην πτηνοτρόφον Βάρην
μέ τσάνταις, μέ λαγωνικά, μέ δίκανα 'στο χέρι,
μέ όψιν υπερήφανον κι' άγρίαν ώς τόν Άρην,
και ό καθείς σας λάφυρα γενναία νά μάς φέρη.
Μέ πανοπλίας τρέξετε, ώ παίδες των Έλλήνων,
και κατ' έχθρων όρμήσετε οι πάντες άκινδύνων.

Δέν φέρουν όπλα και αυτοί και όργανα θανάτων,
ούδέ πρός υπεράσπισιν πολέμους δέν ανοίγουν,
ώς μόνην φέρουν άμυναν τά έλαφρά πτερά των
και είναι μόνος κίνδυνος τό βόλι σας νά φύγουν.
Έκτός αυτού δέν έχετε νά φοβηθήτε άλλο...
έμπρός λοιπόν, ώ κυνηγοί, και θούρια σās ψάλλω.

Άφόβως έξορμήσετε, άργοι σουλατσαδόροι,
των καφφενείων έξυπνα και άφοβα παιδιά...
Ιδού! έχθροι τριγύρω σας μικροί και πτεροφόροι
μέ τόσον τρόμον κρύβονται 'στων δένδρων τά κλαδιά.
Ίδού! προσμένουν θάνατον άπ' τά 'δικά σας σκάγια.
και ψάλλει ζσμα πένθιμον ή δόλγια κουκουβάγια.

Ίδού! λαμπρά κι' αναίμακτος τρώντι έκστρατεία,
ύποσχόμενη άφευκτον τροπαιοφόρον νίκην...
δέν άπαιτείται δι' αυτήν ούδέ μηνός θητεία,
και ούτε δίγος προξενεί, ούδέ θανάτου φοβίην.
Καθένας φεύγει πρόθυμος, αλλά έν πεποιθήσει
πώς τροπαιούχος νικητής βεβαίως θά γυρίση.

Έμπρός, Σταμούλη, κυνηγέ δχ άριστε της Μ έ σ η ς,
μέ τούς πεινώντας σκύλους σου και τό βαρύ σου κράνος...
σε θέλω, μέ τά μουτρα σου μέσ 'στά πουλιά νά πέσης,
κι' ανάτρεψε και σύντριψε τό πάν ώς Ταμερλάνος.
Μέσα 'στην κρίσι, 'στο λυμό, 'στη φτώχια που μάς πνίγει,
μόνη τροφή άνέξοδος σου μένει τό κυνήγι.

Που είσαι σύ, Χαρίλαε Τρικούπη, μέ την τσάντα;
που είναι ή φαιδρότης σου και ό καιρός εκείνος,
όπου τό Ίσοζύγιον άφίνων εις την πάντα,
μέ τόν Σταμούλην των ταχλών έθήρευες τό σμήνος;
Που είναι και ό Ν τ ά ν τ ο ς σου, που την κλεινήν του μύ
πολλαίς φοραίς ένόμισες ώς τσίχλαν ή σποργίτην; [την

Ω! τότε απελάμβανες και του πουλιού τό γάλα!
μά σήμερα;... Ε! σήμερα ποιός άραγε ειξεύρα,
άν ή σοφή εξέλεγξίς κοντά εις όλα τάλλα
κι' έξόδων κυνηγετικών κονδύλι δέν άνεύρη;
νά 'δοϋμε πόσο 'κόστιζε τό κάθε σου καψοϋλι,
και άν έδίδετο μισθός 'στούς σκύλους του Σταμούλη;

Και σύ, Σκουλούδη, πέταξε εις την Π ο σ ε ι δ ω ν ί α ν...
κι' άφού δέν πιάνεις όπως πριν μετόχους Κωπαίδος,
φόνευε τάκακα πτηνά μέ λύσσαν και μανίαν
μέχρι της τελευταίας των του αίματος θανίδος.
Έμπρός, γενναίοι κυνηγοί, μέ πόδια φτερωμένα,
κι' είθε νά πέφτουν τά πουλιά 'στης τσάνταις σαςψημένα.

Έν Περιοδικόν
σοσιαλιστικόν.

Α ρ δ η ν... μέ τοϋτο τόννομα τό καταστρεπτικόν
θά πέση ώς όβρούζιον κι' έδω 'στην Έρωμοσύνην
έν σύγγραμμα πρωτάκουστον και περιοδικόν,
έχον ώς μόνην του άρχήν την κοινοκτημοσύνην.
Άλλ' όμως μη τρομάξετε, και μάθετ' άπό 'μένα
πώς κίνδυνον μηδενισμού δέν τρέχομεν κανένα.

Σύστασις δι' έν ώραϊον
βιβλιοπωλείον νέον.

Όστις ανάγκην έχει παντοδαπών βιβλίων,
ας τρέξη 'στης Έ σ τ ί α ς τό βιβλιοπωλείον,
εις την όδον Σταδίου, 'στοϋ Λάμπρου άπό κάτω,
μέ Έλληνικά και ξένα συγγράματα γεμάτο.
Μεγάλως συνιστάται εις δλους παρ' ήμών,
διότι κι' εύθηϊνίαν θά εύρετε τιμών.

Συνιστώμεν κατ' ιδίαν
ιδικήν μας κωμωδίαν.

Δέν έχει τά προσόντα άν θέλης ν' αναγνώσης,
λεπτά εις την Έ σ τ ί α ν τριάντα θά πληρώσης.

Άπόλεια κυνός
πρός γυνώσιν καθενός.

Έχάθη σκύλος μαλλιάρός, μεστός κακοηθείας,
κι' όστις τόν εύρη πρός ήμάς ας έλθη άπ' εύθείας.